

[Socialministeren.]

delse fra nogen Fagforening eller nogen Arbejdsløshedskasse, men dertil kommer, at jeg positivt ved, at man netop fra disse Sider har været meget betænkelig ved et Forslag, der ikke i langt højere Grad er i Stand til at lette Arbejderne Byrden ved de alt for høje Kontingenter. Naar Regeringen alligevel har Grund til at vente Tilslutning til Forslaget, ogsaa fra Arbejderne og deres faglige Tillidsmænd, skyldes dette alene dels Hensynet til Forslagets Hovedformaal: at styrke Forsikringen og undgaa den offentlige Forsorg, dels Kendskabet til de politiske Forhold og Partierne Stilling i Landstinget. De Arbejdere og deres Tillidsmænd, som maatte være utilfredse med, at vi ikke har ment med Udsigt til praktiske Resultater at kunne eller turde fremsætte et Forslag, der tager større Hensyn til Arbejdernes vanskelige Forhold end det foreliggende ved at paaføre Arbejdsgiverne og det offentlige endnu større Byrder, kan da i hvert Fald se, at jeg ikke har undervurderet Modstandernes Ufordragelighed, hvis man tør dømme efter det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals haanlige Forhaandsafvisning; men forhaabentlig skal denne ikke tages som Udtryk for hele Venstres Opfattelse. Jeg vilde personlig helst tro, at disse Udtalelser ogsaa kunde ses som et Udtryk for denne Politikers særprægede Indledningsform, før han gaar til Forhandling, og jeg vil derfor ikke paa Forhaand opgive Haabet om, at denne Forhandling, naar vi naar til Udvalget, ogsaa skal give et Resultat. Men det bedrøvede mig alligevel, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ogsaa taler om Fagforeningspræg; man tør dog ikke antage, at ogsaa dette ærede Medlem vil suspendere sin Tænkeevne, hvor det drejer sig om Arbejdsløshedsforsikring, eller paa det nuværende Trin af sin politiske Løbebane vil søge at tillempe sin Form efter det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal.

Sidstnævnte ærede Medlem saavel som den konservative Ordfører — eller lad mig hellere i denne Forbindelse sige den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti — var i Forbindelse med Arbejdsløshedsforsikringen inde paa Spørgsmaalet om Arbejdsløshedskontrollens og Arbejdsløshedsstatistikens Paalidelighed. Med Hensyn til Kontrollen og Tilsynet synes desværre begge ærede Ordførere at have overset, at det nye Arbejdsløshedsforsikringsforslag netop paa tre Punkter i §§ 24—25 skærper Kontrollen og Tilsynet, saaledes som jeg for øvrigt fremhævede i Frem-

sættelsestalen — derfor kan jeg her nøjes med at henvise dertil og til Statsministerens Udtalelser Sp. 282. Hvad dernæst Arbejdsløshedsstatistikken angaar, har Statsministeren jo ligeledes fremsat forskellige Bemærkninger, som jeg skal supplere med nogle faktiske Oplysninger, hvorefter det i øvrigt vil fremgaa, at det er positivt urigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, der formodentlig tror, han kan stole paa Venstreprensens Udtalelser, hvad vi andre ved, han ikke kan, paastaar, at et Flertal af Socialdemokrater og Fagforeningsrepræsentanter i Arbejdsnævnet forleden Dag nægtede en nærmere Undersøgelse af hele dette Forhold, som han udtrykker sig Sp. 125. Derimod er det ganske rigtigt, men det er ogsaa det eneste rigtige, naar det ærede Medlem tilføjer, at han sætter sin Lid til mig — en spirende Tilbøjelighed, han absolut bør søge at opelske. Sagens Forløb er i øvrigt følgende: den 23. August indeholdt Tidsskriftet „Arbejdsgiveren“ en Artikel med den farmaceutiske Overskrift: Den paakrævede Analyse. Da denne Opsats paastod, at Arbejdsløshedsstatistikken var nogenlunde altædende, og i det hele indeholdt et stærkt Angreb, som dog var almindeligt holdt og ikke belagt med noget Eksempel, saaledes at vi i Ministeriet maatte være i Tvivl om, hvilken Vægt der i Virkeligheden turde tillægges dette Angreb, og om det muligvis kunde tjene andre Formaal end det rent saglige, f. Eks. Mistæneliggørelse af Arbejdsløshedskasserne netop nu ved Lovens Revision — Menneskene er jo nu en Gang ikke saa gode, som de burde være, og Arbejdsgiverne hører jo til de ledende blandt Menneskene —, tilskrev Socialministeriet under 2. September Arbejdsdirektøren med Anmodning om i Forbindelse med Arbejdsnævnets to Afdelinger at ville foretage en indgaaende Vurdering af de saaledes fremsatte Anker mod den paagældende Statistik og de til Grund for denne liggende Forhold og eventuelt fremkomme med Forslag til Ændringer, som vilde være egnede til at forbedre Statistikken.

Som man ser, var det mig selv, der tog Initiativet til at faa Sagen nærmere oplyst, skønt der altsaa ikke forelaa nogen officiel Henvendelse fra Arbejdsgiverforeningen eller andre til Ministeriet, hvilket dog havde været den naturlige Fremgangsmaade i en saa alvorlig Sag fremfor at kaste Spørgsmaalet ud til en Avispolemik. Thi Arbejdsgiverforeningen er jo ikke saa naiv eller uerfaren i politisk Sejlads, at den ikke ved, hvorledes man behandler eller maa behandle en Sag, som man alene har saglig Interesse i at faa